

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2013 r. — Pesquerias Riveirenses i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-180/13)

(2013/C 147/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, Hiszpania); Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira); Pesquera Anpajo, SL (Ribeira); Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira); Martínez Parda-vila e Hijos, SL (Ribeira); Lijo Pesca, SL (Ribeira); Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira); Pesquera Boteira, SL (Ribeira); Francisco Mariño Mos y Otros, CB (Ribeira); Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB (Ribeira); Marina Nalda, SL (Ribeira); Portillo y Otros, SL (Ribeira); Vidiña Pesca, SL (Ribeira); Pesca Hermo, SL (Ribeira); Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira); Manuel Pena Graña (Ribeira); Campo Eder, SL (Ribeira); Pesquera Laga, SL (Ribeira); Pesquera Jalisco, SL (Ribeira); Pesquera Jopitos, SL (Ribeira); y Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (przedstawiciel: J. Tojeiro Sierro, abogado)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 40/2013 z dnia 21 stycznia 2013 r. w zakresie, w jakim — dla celów ustalenia TAC (całkowitego dopuszczalnego połowu) błękitka określonego w załącznikach IA i IB (odpowiednio s. 84 i 103, Dz.U. L 23, s. 54) — połączono w nim sektor północny i południowy zasobów tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 39 TFUE.

— Jednym ze wskazanych w art. 39 TFUE celów Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej jest racjonalne wykorzystanie zasobów, natomiast zaskarżone rozporządzenie narusza to postanowienie traktatowe ze względu na to, że, nie wprowadzając rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka w Atlantyku Północno-Zachodnim, nie realizuje ono tego, co należy rozumieć przez racjonalne zarządzanie zasobami. Skarżące zgadzają się z tym, że sytuacja w sektorze północnym wymaga przyjęcia w ramach zarządzania zasobami restrykcyjnych środków; sytuacja taka nie zachodzi natomiast w sektorze południowym, w przypadku którego gatunki nie są nadmiernie wyczerpane. Ze względu na zastosowanie takiego podejścia zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę niedyskryminacji, która, w myśl utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, wymaga, aby porównywalne sytuacje nie były traktowane w sposób odmienny, a sytuacje odmiennie nie były traktowane w sposób identyczny, chyba, że jest to obiektywnie uzasadnione.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 6 porozumienia nowo-jorskiego z 1995 r.

— W art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa Rada wskazuje, że podejście, jakie należy stosować przy podejmowaniu środków mających na celu ochronę i zrównoważone utrzymanie żywych zasobów, powinno cechować się ostrożnością, podobnie jak wskazuje na to art. 6 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Nowy Jork 1995; Dz.U. L 189 z dnia 3 lipca 1998 r., s. 14), do którego UE i, co za tym idzie, jej państwa członkowskie, przystąpiły w dniu 19 grudnia 2003 r., a które weszło wobec nich w życie w dniu 18 stycznia 2004 r. Zdaniem skarżących, ze względu na to, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie wprowadzono rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka, dokonane za jego pomocą zarządzanie zasobami tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim pociąga za sobą tak drastyczne i dyskryminujące ograniczenie połowów w sektorze południowym, że skutkuje on „ryzykiem”, które wymagałoby zastosowania zasady ostrożności.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

— Zdaniem skarżących, ze względu na to, że w zaskarżonym rozporządzeniu Rady nie wprowadzono rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka, dokonane za jego pomocą przez UE zarządzanie zasobami tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim w 2013 r. pociąga za sobą w przypadku sektora południowego drastyczne środki (ograniczenie TAC), które wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu (czyli odbudowy zasobów błękitka w Atlantyku Północno-Zachodnim) i, co za tym idzie, narusza zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2013 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-191/13)

(2013/C 147/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/248/13 na administratorów (AD 6) w sektorze budownictwa; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z tymi przedstawionymi w sprawie T-148/13 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2013 r. — United Parcel Service przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/13)

(2013/C 147/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Ryan, B. Graham, Solicitors, W. Knibbeler i P. Stamou, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2013 r. C(2013) 431 (Comp/M.6570 — UPS/TNT Express) zakazującej zaproponowanego nabycia TNT Express N.V. przez UPS w zakresie, w jakim Komisja zabroniła w niej tej koncentracji; a także
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania, w tym także kosztów ewentualnego interwenienta

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie badając potencjalne skutki cenowe zamierzonej koncentracji. Następnie instytucja ta uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia i naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony zmieniając w istotny sposób przedstawiony przez UPS model ekonometryczny bez uprzedniego wysłuchania jej stanowiska i należytego wyjaśnienia wprowadzonych zmian.
- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że rozstrzygając w arbitralny sposób o możliwości weryfikacji wzrostu efektywności Komisja naruszyła prawo i odeszła od ustanowionych w orzecznictwie standardów. Następnie instytucja ta dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przypisując uznanemu przez nią co do zasady wzrostowi efektywności nieznaczną lub zerową wartość. Wreszcie, Komisja naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony opierając swą odmowę uznania wzrostu efektywności na podstawie zastrzeżeń, do których UPS nie miała wcześniej okazji się ustosunkować.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie stosując w błędny sposób pojęcie bliskości konkurencji. Dopuszczała się ona również błędu wyciągając bez należytych dowodów wnioski, że potencjalny wzrost cen stosowanych przez podmiot powstały w wyniku koncentracji zostanie uwzględniony przez konkurenta tego podmiotu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony odmawiając jej dostępu do odpowiedniego i umożliwiającego obronę materiału dowodowego. Ponadto instytucja ta uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia, naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie wyciągając wnioski, że konkurenci, którzy nie konkurują w dostatecznie bliski sposób, nie będą w stanie wywierać w przewidywalnej przyszłości skutecznej presji konkurencyjnej na powstały w wyniku koncentracji podmiot.
- 5) Zarzut piąty dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie w analizie tego, czy klienci będą w stanie wywierać wpływ na działalność powstałego w wyniku koncentracji podmiotu.